

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede reguleringsbestemmelser, ændring af reglerne om ret til dagpenge under uddannelse m.v.).

(Fremsat 31/1 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udvidet dagpengeret for unge under 25 år).

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 21/1 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har nogle bemærkninger til det forslag, der er fremsat af SF om udvidet dagpengeret for unge under 25 år.

Det fremgår af forslaget, at det, man ønsker, er, at unge under 25 år kun skal have været medlemmer af en arbejdsløshedskasse i et halvt år for at kunne få ret til dagpenge.

Det har tidligere været sådan, at ret til dagpenge kunne opnås allerede efter et halvt års medlemskab. I 1981 genindførtes det krav, man havde indtil 1975, om et års medlemskab for alle. Det skete for at sikre en nærmere tilknytning til arbejdsmarkedet, før der kunne opnås ret til dagpenge, og også for at opnå en besparelse.

Efter bemærkningerne til lovforslaget skulle man tro, at unge er udelukket fra at benytte sig af arbejdsformidling, hvis de ikke er berettiget til dagpenge. Det er naturligvis ikke rigtigt. Arbejdsformidlingen skal betjene alle arbejdssøgende, uanset om de er berettigede til dagpenge eller ikke.

Vi kan kun være enige om, at det er vigtigt at få de unge i arbejde. Her kan vi glæde os over, at vi i den senere tid har set et fald i ungdomsarbejdsløsheden.

Regeringen mener i øvrigt, at de unge skal tilskyndes til at tage en uddannelse fremfor at gå lige fra folkeskolen og ud på arbejdsmarkedet. Lovforslaget vil efter min opfattelse

se kunne have den modsatte virkning. Samtidig er det regeringens opfattelse, at kravet om et års medlemskab må fastholdes også for de unge for at sikre en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, før der udbetales dagpenge.

Regeringen kan derfor ikke støtte SFs lovforslag.

Bakholt (S):

Jeg skal allerførst knytte nogle bemærkninger til arbejdsministerens lovforslag.

Arbejdsministeren foreslår, at dagpengene skal reguleres med de 2 pct., som et meget, meget stort flertal i folketinget vedtog her før jul. Det gælder maksimumssatserne, de individuelle satser, dimittendsatsen og efterløns-satserne.

Jeg må sige, at 2 pct. jo er bedre end ingenting, men der er bestemt ikke tale om, at regeringen og regeringspartierne flottes sig her. Vi har jo i socialdemokratiet fremsat et forslag, som blev nedstemt her i tinget før jul, om en anden form for regulering, nemlig 5 pct fra 1. januar 1986 og yderligere regulering fra 1. oktober.

Jeg synes egentlig ikke, vi kan være det bekendt, for at sige det ligeud. Nu har dagpengene været fastfrosne i temmelig lang tid, og de tal, vi har fået fra arbejdsministeren i arbejdsmarkedsudvalget under tidligere lovforslags behandling, viste, at regeringen sparer ca. 3 mia kr. ved at fastfryse dagpengene, som man har gjort det siden oktober 1982, da man vedtog lovændringen herom.

Man vil her foretage en regulering, som koster – jeg forstår, at det er bruttotal – 300 mill. kr., men ved at fastfryse satserne har man altså sparet ca. 3 mia kr. Dertil kommer en forhøjelse af medlemskontingentet til det dobbelte i samme periode og 800 mill. kr. på andre besparelser i dagpengesystemet. De arbejdsløse på maksimumsdagpengene har haft en reallønstilbagegang på ca. 14 pct. i samme periode. Det skal også med i billedet.

Det er derfor, jeg siger, at det bestemt ikke er at flutte sig at komme med en 2 pct.s regulering. Jeg synes, at folketingsflertallet skulle besinde sig, mens tid er, og sørge for, at der kom en bedre og mere rimelig regulering, end der er tale om her. Der er jo også tale om, at der ikke skal ske nogen yderligere regulering før 1. oktober 1987. Så meget om reguleringen.